

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2018. június 22. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A közúti baleset gondatlan okozásának vétsége miatt **vádlott** ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2018. március 21. napján kihirdetett 41.Kb.65/2017/11. számú ítéletét helybenhagyja.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2018. március 21. napján kihirdetett 41.Kb.65/2017/11. számú ítéletével **vádlottat** bűnösnek mondta ki a Btk. 235. § (1) bekezdésébe ütköző közúti baleset gondatlan okozásának vétségében, ezért 200 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint, összesen 200.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett. A pénzbüntetés meg nem fizetése, illetve az egy havi részlet megfizetésének elmulasztásának esetére rendelkezett a szabadságvesztésre történő átváltoztatásra. Az ügyben előterjesztett polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasította. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész a kihirdetett ítéletet tudomásul vette. A vádlott irányának megjelölése nélkül, míg a védő elsődlegesen felmentés, másodsorban enyhítés érdekében fellebbezett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.279/2018/1. számú átiratában arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság a tényállás személyi és történeti részét a Be 352. § (2) bekezdés a./ pontja alapján egészítse ki, majd a határozatot hagyja helyben. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozatlan, a Be. 351. § (2) bekezdés b./ pontja szerint hiányos. Ezért a vádlott személyi körülményeit azzal kell kiegészíteni, hogy havi nettó jövedelme 330.000 forint. A történeti tényállást a helyszíni szemle jegyzőkönyv és a DVD felvétel alapján azzal indítványozta kiegészíteni, hogy a ... utca kétirányú, irányműként egy-egy forgalmi sávval és „Állj, elsőbbségadás kötelező” jelzőtáblával van alárendelve a ... rakpartnak, mely utóbbi a ... felől a ... felé egyirányú. A DVD felvétel alapján a tényállás kiegészítésre szorul még azzal, hogy a vádlott a gyalogos átkelőhely előtt megállt, majd elindult úgy, hogy az „Állj, elsőbbségadás kötelező” jelzőtáblánál nem győződött meg arról, hogy a védett útvonalon neki jobbról közlekedik-e jármű. A kötelező elsőbbséget nem adta meg és folyamatosan, kb. 16 km-es óránkénti sebességgel haladt be a kereszteződésbe. A másodfokú ügyészség indítványozta feltüntetni a balesettel érintett mindkét jármű forgalmi rendszámát a tényállásban. A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint a vádlotti

és védői fellebbezés az elsőfokú bíróság értékelő tevékenységét támadja, az felülmérlegelésre irányul. A közúti balesetet kizárólag a vádlott idézte elő, az a másik fél sebességtúllépése nélkül is bekövetkezett volna. Indítványozta súlyosító körülményként értékelni a vádlott jelentős KRESZ szabályszegését. A büntetés enyhítésére sem látott lehetőséget.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a fellebbezést kizárólag enyhítés érdekében tartotta fenn. Egyetértett a másodfokú ügyészség álláspontjával abban, hogy az elsőfokú ítéletben rögzített történeti tényállás hiányos, az kiegészítésre szorul. Ezen túlmenően azonban indítványozta a tényállás kiegészítését azzal is, hogy az úttorkolatban elhelyezett tükör kopott állapota miatt alkalmatlan volt arra, hogy abban a jobbról érkező járművet észlelni lehessen. Utalt arra, hogy a baleset elkerülhető lett volna, ha a másik gépjármű 47 km/h sebességgel érkezik. Abban az esetben, ha a Honda személygépkocsi vezetője az előírt sebességgel érkezett volna, az ütközés 5-10 km/h sebességgel következett volna be, és nem történt volna súlyos testi sérülés. Indítványozta az ítélet indokolásából mellőzni azt, hogy a büntetés kiszabására enyhítő rendelkezés alkalmazásával került sor. Összességében utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott pénzbüntetés súlyos, a vádlott esetében próbára bocsátás intézkedés is maradéktalanul szolgálja a büntetési célokat. Figyelemmel kell lenni arra is, hogy igen magas a vádlottra háruló bűnügyi költség. A „Stop táblás” baleset miatt a vádlott közlekedési szabályszegése súlyosnak tűnik, azonban az összes körülményt figyelembe véve megállapítható, hogy a vádlottnak jóval kisebb a felelőssége. A 16 km/h behaladási sebesség lényegében araszolásnak számít. A baleset sértettje volt az, aki közel 70 km-es sebességgel nekiment a vádlott gépkocsijának úgy, hogy a jármű tele volt utasokkal, abban kisgyerek is tartózkodott. A bekövetkezett balesetet nem lehet egyoldalúan, csak a vádlott terhére értékelni. A védő kifejtette azon álláspontját, hogy tisztában van a 6/1998. számú büntető jogegységi határozat tartalmával, azonban mégsem tartja helyesnek, hogy sértetti közrehatás nem került megállapításra. A 16 km/h sebesség alkalmas arra, hogy valaki biztonságosan behaladjon abba a kereszteződésbe. Ha a sarkon megfelelő tükör van elhelyezve, az szintén alkalmas lett volna a baleset kivédésére. A védői álláspont szerint az elsőfokú bíróság ítélete elfogult, teljesen figyelmen kívül hagyta a sértett jelentős sebesség túllépését, ezért próbára bocsátás intézkedés alkalmazására tett indítványt. A felmentést célzó korábbi fellebbezését már nem tartotta fenn.

A vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában elmondta, hogy sajnálja a történeteket, de nem 100 százalékban érzi magát felelősnek a balesetért. Csatlakozott a védője által előadottakhoz.

A vádlott és védője által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírálta.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta.

A bíróság a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott a nyomozás során gyanúsítottként tett vallomásaiban, valamint a tárgyaláson egyaránt tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Védekezést terjesztett elő, mely szerint a balesetet a bűncselekmény sértettje idézte elő a megengedett legmagasabb sebesség túllépésével, illetve annak bekövetkezésében közrehatott az is, hogy a kereszteződésben lévő tükör a használhatatlanságig lekopott állapotban volt. Nem tévedett a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor a tényállást a vádlott tagadásával és védekezésével szemben a másik gépjármű

vezetője, **tanú1** vallomása, a felolvasással a bizonyítás anyagává tett a sértetti járműben helyet foglaló utasok vallomásai, a tárgyalás keretében megtekintett DVD felvétel anyaga, valamint a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok alapján állapította meg. Az elsőfokú katonai tanács tárgyalása során igen részletes bizonyítási eljárást folytatott le, új igazságügyi orvosszakértőt rendelt ki magánfél sérülésének tisztázása céljából. Az orvosszakértő igazságügyi radiológus szakértő bevonásával erősítette meg, hogy a sértett a vádirat szerinti sérülést szenvedte el. Az elsőfokú katonai tanács figyelemmel volt a lényeges okiratok megállapításaira, így különösen a 17. számú rendőri jelentésre, a 71. naplósza alatti meghallgatott személy elmondásáról készült jelentésre, melyekben a későbbi vádlott a balesetért való felelősségét elismerte. Ismertetésre került továbbá minden lényeges okirati bizonyíték, így különösen a helyszíni szemle jegyzőkönyve, az igazságügyi műszaki szakértő véleménye, az orvosszakértői vélemények, illetve a sérüléssel kapcsolatos orvosi dokumentáció. Az elsőfokú bíróság ítélete 3. oldal 4. bekezdésétől a 4. oldal közepéig értékelte az általa megismert bizonyítékokat, és meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlott védekezését fogadta el a tényállás alapjául.

A másodfokú katonai tanács egyetértett a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek a tényállásra vonatkozóan a részben megalapozatlanságra, hiányos tényállásra tett észrevételével. Ezért az ítélet tábla a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontjára figyelemmel a vádlott nyilatkozata alapján a tényállás személyi részét annyiban egészíti ki, hogy: „A vádlott havi nettó jövedelme 330.000 forint”, valamint azzal, hogy: „Jelenleg fegyelmi eljárás folyik ellene, és a szolgálati járműben bekövetkezett rongálódás miatt kártérítés címén 180.000 forintot kell fizetnie.” A másodfokú bíróság a történeti tényállást a helyszíni szemle jegyzőkönyv és a DVD felvétel adatai alapján annyiban egészíti ki, hogy: „A ... utca kétirányú, irányonként egy-egy forgalmi sávval és „Állj, elsőbbségadás kötelező” jelzőtáblával van alárendelve a rakpartnak, mely utóbbi a ... felől a ... felé egyirányú.” A DVD lemezen rögzített felvétel anyaga alapján: „A vádlott a gyalogos átkelőhely előtt megállt, majd elindult úgy, hogy nem állt meg a kereszteződésben, az „Állj, elsőbbségadás kötelező” jelzőtáblánál, nem győződött meg arról, hogy a védett útvonalon neki jobbról közlekedik-e személygépkocsi. A kötelező elsőbbséget nem adta meg, és folyamatosan, kb. 16 km/h sebességgel haladt be az útkereszteződésbe.” Kiegészítendő a tényállás még azzal, hogy: „A vádlott az ... forgalmi rendszámú Opel Astra szolgálati gépjárművet, míg **tanú1** a német honosságú, ... forgalmi rendszámú Honda Civic személygépjárművet vezette.”

A Be. 351. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak (323. § (3) bekezdés), és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le.

Megállapítható, hogy a vádlott és védője fellebbezésükben új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkoztak, valamely konkrét megalapozatlansági okot sem jelöltek meg, és a másodfokú nyilvános ülésen a felmentés érdekében bejelentett fellebbezésüket már nem is tartották fenn.

Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú katonai tanács által kiegészített tényállás már megalapozott, mindenben mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítélet Tábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett a Fővárosi Törvényszék

Katonai Tanácsa, amikor **vádolt** bűnösségét a Btk. 235. § (1) bekezdésébe ütköző közúti baleset gondatlan okozásának vétségében állapította meg. A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú katonai tanácsnak az ítélet 4. oldalán kifejtett jogi indokait. Az elsőfokú bíróságnak a jogi minősítéssel kapcsolatban kifejtett álláspontja megfelel a 6/1998. Büntető jogegységi határozatban kifejtetteknek. Helytállóan hivatkozott arra a törvényszék katonai tanácsa, hogy a vádlott által elkövetett KRESZ szabályszegés, a bekövetkezett baleset, illetve a sértett sérülése között a közvetlen ok-okozati összefüggés fennáll, tehát a vádlott maradéktalanul megvalósította a terhére rótt közlekedési bűncselekmény törvényi tényállási elemeit.

Az enyhítésre irányuló vádlotti és védői fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket és nem tévedett, amikor az eddig potizív életvezetésű, és hibátlan közlekedési előéletű vádlottal szemben a Btk. 33. § (4) bekezdésében írt rendelkezés alkalmazásával nem az adott bűncselekményre előírt szabadságvesztést, hanem pénzbüntetést szabott ki. A pénzbüntetés napi tételeinek száma a cselekmény tárgyi súlyával arányos, míg a napi tétel összege igen méltányosan, a törvényi minimumban került meghatározásra. Az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés megfelelően szolgálja a Btk. 79. §-ában írt büntetési célokat. Figyelemmel azonban arra, hogy a történeti tényállásban írt közlekedési baleset bekövetkezésére a vádlott igen súlyos KRESZ szabályszegése folytán került sor, ezért a másodfokú bíróság enyhébb joghátrány, próbára bocsátás intézkedés alkalmazására nem látott törvényi lehetőséget.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért az elsőfokú ítéletet a másodfokú bíróság - helyes indokai alapján - teljeskörűen helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéletábrla Katonai Tanácsának végzése a Be. 371. § (1)-(4) bekezdésein alapszik.

Budapest, 2018. június 22.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.
előadó bíró

. Szabó Éva hb. alezredes s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2018. június 22.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

